

ENTREVISTA A IGNASI GUARDANS

"Sense Trias, CDC hauria recolzat la guerra de l'Iraq"

El seu partit ha decidit que no repeteixi en les pròximes pròximes europees. Entre 1996 i el 2004 va ser diputat a Madrid.

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 19.03.09

--A CDC el titllen de paracaigudista.

--Depèn de qui. Hi milito des del 92, i l'estiu del 95 Pujol i Roca em van demanar que anés a la llista de Madrid. I, com a pas previ, a finals del 95 vaig anar a la llista al Parlament.

--Diuen que es va entendre tan poc amb el PP que no va voler repetir.

--Sempre vaig treballar en sintonia amb Joaquim Molins i Xavier Trias. En la primera legislatura, el 96, el PP no tenia majoria i no hi va haver grans problemes. El 2000, amb majoria absoluta, tot es va complicar.

--¿Per què?

--Era portaveu de CiU a la Comissió d'Exteriors i va esclatar la crisi de l'Iraq. Vaig fer rodes de premsa, a vegades dues a la setmana, amb Jesús Caldera i Llamazares criticant tant la guerra de l'Iraq com la posició espanyola. I llavors es va crear una gran tensió.

--¿Amb el PP?

--Sí. Recordi que es pensaven que Aznar era infal·lible. Però no només amb el PP.

--¿Amb qui més?

--Aznar pressionava la direcció de CDC i vaig tenir-hi friccions serioses. Des de les més altes instàncies del meu partit se'm va dir que, si insistia en la meva actitud, arruïnaria la meva carrera política.

--No va ser així.

--Perquè Xavier Trias, el portaveu de CiU al Congrés, sabia que la política de Bush era un gran error i em va cobrir. Sense Trias, CDC hauria donat suport a la guerra de l'Iraq.

--I no va voler seguir a Madrid.

--La perspectiva era d'una altra legislatura de Govern del PP. Em van oferir anar a Europa, i com que sempre he sigut europeista el repte em va interessar.

--Ha treballat durament i ha tingut iniciatives populars, com la protesta per la deriva autoritària als controls aeroportuaris. I ara el fan fora.

--Ja vaig dir el que havia de dir. M'ha encantat treballar al Grup Liberal Europeu, un grup frontissa. I és bastant absurd menystenir el treball d'un eurodiputat només després d'una legislatura.

--Ja li va passar a Gasòliba.

--No és el mateix, perquè Gasòliba va ser eurodiputat molts anys.

--Normalment, lluiten pel poder la dreta i el centreesquerra. ¿Per què a Catalunya no hi ha dreta que competeixi?

--La qüestió nacionalista condiona el debat. I a vegades tapa l'eix dreta-esquerra. Però ara apareix un fenomen nou.

--¿Quin?

--El nacionalisme radical era ERC. Ara sorgeix un independentisme de dretes. Amb un model social molt a la dreta respecte de l'acció de l'Estat, la immigració, els drets humans, les cèl·lules mare...

--¿On és el centredreta?

--CDC no és un bloc de dreta. Som més nacionalistes i més oberts. Amb una Espanya plural, un Estatut normalitzat i un PP diferent, hi podria haver una dreta catalana.

--Parlem d'Europa. Primer fracassa la Constitució i ara, el Tractat de Lisboa.

--No hi ha fracàs, perquè Lisboa entrarà en vigor després del nou referèndum irlandès. És cert que Europa ha perdut temps, i això té conseqüències internes perniciosos davant la crisi.

--¿Només internes?

--Europa vivia del antibushisme. Però ara Obama mira al món, i Europa, inexistent políticament, té menys veu que la nova Xina. I a l'Organització Mundial del Comerç, Brasil i l'Índia --junts-- també pesen més que Europa.

--¿Ha sigut un error l'ampliació a l'Est?

--L'ampliació, no, el calendari. Hauria sigut millor reforçar abans les institucions federals.

--I els països de l'Est creuen menys en el model social europeu.

--No és tan clar. Però en això hi ha un problema. Europa s'ha fet amb suport sindical. I l'anomenat dúmping social enerva els sindicats. I si els sindicats de la "vella Europa" canvien de bàndol, tot perilla.

--¿I si els irlandesos diuen no?

--No ho crec, perquè el lobby del no va recollir molt finançament que ara no tindrà. Però si torna a sortir el no, Europa viurà una crisi monumental.

--Presidència txeca i sueca el 2009. ¿Any perdut?

--Espero que no, però el risc existeix.

--¿No és il·lògic que les institucions comunes siguin de la Unió de 27 i que la zona euro no existeixi políticament?

--Hi ha el Banc Central Europeu, però la dimensió política és escassa. Un primer pas seria actuar unitàriament a l'FMI. Però costa.

--Resumeixi el repte europeu

--Anar amb rapidesa a institucions federals. En cas contrari, necessitem una Europa de dues velocitats.